

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

659.1

Szerző: Gál György

Cím:

"1959"

A kirakatrendező véleménye

Forrás:

Magyar Nemzet

1959. nov. 24.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Személy

Helyszám

Két ember állt az új Kera-vill üzlet kirakata előtt a Bajcsy-Zsilinszky úton. Tulajdonképpen a kirakat elhelyezésén vitatkoztak, hogy hova tegyék a televíziós készüléket, az új rádiókat. de a mondat, amit a kirakatrendező használt, egy pillanatra ott a Báthori utca sarkán megállított.

— A felszabadulás óta ilyenfajta kirakat nem volt a budapesti utcán — hangzott el a mondat.

Önkéntelenül megállottam és magamban igazat adtam a kirakatrendezőnek. Tényleg, ilyenfajta kirakat a felszabadulás óta Budapesten még nem volt. Hogy miért, az pillanatnyilag teljesen mellékes, a lényeg az — egyébként úgy hiszem, erre célzott az előtem ismeretlen kirakatrendező is, ott az utcasarkon pannyókára vetett télikabátban — hogy ilyen bőséggel, az árúknak ilyen izléses, újszerű és bátran mondhatjuk, ilyen gazdag elrendezésével még nem találkoztak a nézőlő, sőt az esetleg vásárolni készülő vevők kirakatainkban. Még akkor sem, ha esetleg sokunk megállapítása szerint enyhén szólva soká tartott a készülődés egyik-másik új üzlet megnyitására.

De e pillanatban a fontos azért az, hogy ha a vége jó, akkor minden jó, és az üzlet, amelyet most át lehet adni a forgalomnak, diszére válik a budapesti utcának, bár végső fokon a népgazdaságnak nem mindegy, hogy mikor készül el egyik vagy másik üzlet. Legyen szabad az ismeretlen kirakatrendező szavait általánosítani, a budapesti kirakatok tényleg szépek, tényleg messze felülmúlják azokat a kirakatokat, amelyek eddig a budapesti utcákat díszítették. Persze, szerepe van ebben a neonfénynek, a budapesti házak szépítésének és minden másnak, ami most a budapesti kirakatokat keretezi. Persze, az sem teljesen mellékes, hogy mit nyújtanak ezek a kirakatok a vásárlóknak.

Nyilvánvalóan a legtökéletesebb és legügyesebb kirakatrendező sem tehet sokat elavult rádiók, izléstelen cipők, nyakkendők és kesztyűk érdekében és a kirakatokat szemlélő emberek lesújtó véleményekkel — ó, nem a kirakatrendező tudásáról — hanem a kereskedőkről, a mérnökökről és a munkásokról is, ha izléstelen holmival próbálnák megállásra bírni a jövődő vásárlót.

Eppen ezért a kirakatrendező megállapítása az árak izlése elrendezéséről, önkéntelenül nemcsak a televíziós készülékeket, hanem a készülékeket előállító munkásokat és mérnököket dicséri. Ha úgy tetszik, egyetlen mondatban az ipart és kereskedelmet. Sőt teljes súlyával elsörendű politikai jellegű megállapítás is, minthogy politikai jellegű végző soron e kirakatról alkotott vélemény, amely ott az utca forgatagában száguldó autók és ügyes-bajos dolguk után a novemberi szürkületben siető emberek között elhangzott.

Bizony, a felszabadulás óta ilyen szép a mi városunk még nem volt. Neonfényével, díszes házaival, a régiekkel, amelyeknek tatarozására, szépítésére nem volt eddig erőnk, vagy az újakkal, amelyeket most adunk át rendeltetésének a Mártírok útján, a Körúton vagy a József Attila utcában. És kirakataival is, amelyekre éppúgy büszkék vagyunk, mint a kirakatrendező. Büszkék vagyunk derék, dolgos, szorgalmas munkásainkra és mérnökeinkre, akik mindezt előállították a maguk és a mi számunkra.

(Amellett meg kell minden józan járókelőnek állapítani, hogy televíziót nemcsak különleges boltban lehet kapni, hanem, hála istennek, minden nem különleges üzletben, sőt áruházban is, de hát az élet kényelméhez, biztonságához, szépségéhez hozzátartoznak ezek a különleges boltok is.)

Gál György